

2016. április 14., csütörtök

P8_TA(2016)0128

Pakisztán, különös tekintettel a lahori támadásra**Az Európai Parlament 2016. április 14-i állásfoglalása Pakisztánról, különös tekintettel a lahori támadásra (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Pakisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel Federica Mogherininek, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a lahore-i támadásról szóló, 2016. március 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Stavros Lambrinidis, az EU emberi jogi különleges képviselője által 2014. október 29-én tett nyilatkozatra,
- tekintettel Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár 2016. március 27-én a Pakisztán bombázásáról, valamint 2016. január 21-én a Bacha Khan Egyetem elleni támadásról tett nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2016. március 28-án a pakisztáni Lahore elleni terrortámadásról tett nyilatkozatára,
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának kérdésével foglalkozó különleges ENSZ-előadó jelentéseire,
- tekintettel a kisebbségi ügyekkel foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Rita Izsák-Ndiaye „A kisebbségek ellen irányuló gyűlöletbeszéd és gyűlöletre uszítás a médiában” című 2015. január 5-i jelentésére,
- tekintettel a Nobel-békedíjas és Szaharov-díjas Malála Júszafzaj 2016. március 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel a bírák és az ügyvédek függetlenségével foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Gabriela Knaut 2013. április 4-i jelentésére, valamint az ENSZ erőszakos eltűntetésekkel vagy nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoportjának a pakisztáni látogatásukról szóló 2013. február 26-i jelentésére,
- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkére,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR) és a Szociális, Gazdasági és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICESCR),
- tekintettel az EU halálbüntetéssel kapcsolatos 2013. április 12-i iránymutatásaira,
- tekintettel a Tanács Pakisztánra vonatkozó 2015. július 20-i következtetéseire,
- tekintettel a 2012 márciusában elfogadott EU–Pakisztán ötéves együttműködési tervre, amely olyan prioritásokat tartalmaz, mint a jó kormányzás és az emberi jogokról folytatott párbeszéd, valamint tekintettel az ezzel szorosan összefüggő második, 2014. március 25-én tartott uniós–pakisztáni stratégiai párbeszédre;
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatásokra,

2016. április 14., csütörtök

- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2014. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2015. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2016. március 27-én a lahore-i Gulsan-e-Ikbál park játszóterén egy öngyilkos bombamerénylet több mint 73 ember halálát okozta, több mint 300-at pedig megsebesített, közülük sok nőt és gyermeket; mivel a támadásért a Dzsamáat-ul-Ahrár iszlamista terrorista csoport vállalta a felelősséget, kijelentve, hogy szándékosan támadtak keresztényekre; mivel azonban a sebesültek és meggyilkoltak többsége muszlim volt, és valamennyien pakisztániak voltak;
- B. mivel a terrortámadás idején erőszakos tüntetések zajlottak Iszlámábádban, ahol a Szalmán Taszír kormányzó meggyilkolásáért elítélt Mumtáz Kadri támogatói Asia Bibi, egy istenkáromlással megvádolt és halálra ítélt nő – akinek ügyében Taszír kormányzó volt a védő – kivégzését követelték; mivel felakasztását követően Kadri temetésén több tízezer ember vett részt hősként ünnepezve őt, a közösségi hálózatokon pedig képeket tettek közzé; mivel a Kadrit először elítélő bíró kénytelen volt elmenekülni az országból, miután halálos fenyegetéseket kapott;
- C. mivel néhány szélsőséges csoport – mint bizonyos egyetemi diákszövetségek és a Hatm-e-Nubuvvat jogi fórum, amely a pakisztáni bíróságokon az istenkáromlás vádja miatti üldöztetések megnövekedésének állítólagos mozgatórugója, és amely ellenáll a jogalkotók azon szándékának, hogy megreformálják a vonatkozó törvényeket – ideológiáját és tevékenységeit akadálytalanul tudja kibontakoztatni;
- D. mivel a keresztények és más kisebbségek nemcsak a szélsőségesek, hanem a jogi megkülönböztetés üldöztetésének is ki vannak téve, különösen az istenkáromlással kapcsolatos, megkülönböztető pakisztáni törvények miatt, amelyekkel a személyes és politikai motivációval rendelkezők széles körűen vissza is élnek; mivel magukat a muszlimokat is ezen törvények alapján vádolják;
- E. mivel éveken keresztül a terrorizmus és az iszlám szélsőségesesség számos áldozatot követelt a pakisztániak, különösen a vallási kisebbségek, a nők és a gyermekek körében; mivel a Parlament Pakisztánról szóló legutóbbi, 2015. január 15-i állásfoglalása ⁽²⁾ óta több tucat terrortámadás és erőszakos cselekmény történt a vallási kisebbségek ellen a megkülönböztető törvények és az elégtelen jogérvényesítés miatt;
- F. mivel Pakisztánban számos terrorista csoport célpontját az ahmadi, keresztény, síita és hindu vallási kisebbségek, valamint az eltérő véleményű a szunniták alkotják; mivel 2015. évi éves jelentésében Pakisztán emberi jogi bizottsága jelezte, hogy a legtöbb esetben az elkövetők büntetlenül maradtak;
- G. mivel a szélsőséges csoportok állítólag még mindig gyermekeket használnak öngyilkos merénylőnek; mivel a kormánynak nem sikerült elfogadnia a gyermekek jogainak védelmével és megerősítésével foglalkozó független testület, a gyermekjogokkal foglalkozó nemzeti bizottság felállítására vonatkozó törvényt;
- H. mivel a tálib felkelők 2014. decemberi iskolai mészárlását követően a pakisztáni kormány hat évig tartó moratórium után újra bevezette a halálbüntetést, először csak terrorcselekményekre, később valamennyi főbenjáró bűntettre; mivel 2015 végére Pakisztánban 326 embert végeztek ki, ami a valaha is feljegyzett legmagasabb és a világon a harmadik legmagasabb szám;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0007.

2016. április 14., csütörtök

- I. mivel a pakisztáni katonák és a nem állami fegyveres csoportok közötti harcok több mint egymillió belső menekültet eredményeztek;
- J. mivel a pakisztáni vallási kisebbségekhez tartozó nőket elrabolják, házasságra kényszerítik és erőszakkal iszlám hitre térítik, amiről a rendőrség és a civil hatóságok széles körben nem vesznek tudomást;
- K. mivel Pakisztán Dél-Ázsián belül fontos szerepet játszik a stabilitás megteremtésében, és ezért a jogállamiság megerősítése és az emberi jogok védelme terén példát kellene mutatnia;
- L. mivel az EU továbbra is teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy az EU–Pakisztán ötéves együttműködési terv keretében folytassa a párbeszédet és a szerepvállalást;
1. mélyen megrázta a 2016. március 27-én Lahore-ban végrehajtott támadás, és erőteljesen elítéli az oly sok ártatlan ember ellen elkövetett hasonló erőszakos és értelmetlen cselekményeket;
 2. hangot ad mély együttérzésének és részvétét nyilvánítja az áldozatok családjainak, és szolidaritását nyilvánítja Pakisztán népének és kormányának;
 3. hangsúlyozza, hogy a lahore-i támadás elkövetőit mindenképpen bíróság elé kell állítani; felhívja a pakisztáni – különösen a helyi és tartományi – hatóságokat, hogy folytasson le ellenük hatékony nyomozást és állítsa őket bíróság elé;
 4. hangot ad mély aggodalmának a vallás- és hitbéli szabadság rendszeres és súlyos megsértései miatt Pakisztánban; hangsúlyozza a Pakisztánban élő valamennyi vallási és etnikai kisebbség alapvető jogai tiszteletben tartásának fontosságát annak érdekében, hogy méltóságban, egyenlőségben és biztonságban élhessenek, valamint vallásukat teljesen szabadon, bármiféle kényszer, megkülönböztetés, megfélemlítés és zaklatás nélkül – azaz Pakisztán alapértékei szerint – gyakorolhassák;
 5. üdvözlí a kormány reformkezdeményezéseit: a gyermekházasság büntethetőségéről szóló törvényt, a nők erőszaktól és zaklatástól való védelmét célzó törvényt, a YouTube blokkolásának feloldását, a Holi, Diwali és Húsvét ünnepét a vallási kisebbségek ünnepnapjává nyilvánításáról szóló döntést, továbbá Nawaz Sharif miniszterelnök egy hindu vallási rendezvény meglátogatására irányuló személyes erőfeszítéseit; sürgeti a kormányt, hogy növelje a kisebbségek és a gondolati szabadság befogadásának kedvező társadalmi közérzet kialakítására irányuló erőfeszítéseit; emlékeztet ezen összefüggésben a nemzeti cselekvési tervre, a medreszék megígért és haladéktalanul szükséges reformjaira, nevezetesen a gyűlöletbeszéd elleni kormányzati fellépésre, valamint a kiemelkedően fontos rendőrségi és igazságügyi reformra; megállapítja, hogy a jövőben nagyra törőbb intézkedésekre lesz szükség, különösen az oktatás területén (a tantervekből és a tankönyvekből el kell távolítani az áthallásos és előítéletes részeket), valamint az erőszakra uszítók üldözését tekintve;
 6. üdvözlí a pakisztáni kormány elkötelezettségét a vallási szélsőségek jelentette veszély felszámolása iránt; ösztönzi a folyamatos párbeszédet egyfelől az EU és tagállamai, másfelől Pakisztán között az emberi jogok védelmének biztosítása, illetve azok előmozdítása terén, különösen a terrorizmus elleni küzdelmükkel kapcsolatosan és a biztonságot érintő törvények végrehajtásán keresztül;
 7. véleménye szerint a Pandzsábben tervezett katonai művelet kulcsfontosságú ugyan a terrorizmus elleni küzdelem szempontjából, ám ugyanilyen fontos, hogy a szélsőséges nézetek ellen folytatott ideológiai harcban győzelem szülessék, mert ez lesz Pakisztán toleráns és progresszív jövőjének biztosítója;
 8. felhívja a pakisztáni hatóságokat, hogy foglalkozzanak a társadalmi és gazdasági szempontból kirekesztettekkel, akik között a – nyomorúságos életvitelre kényszerülő – keresztények és más vallási kisebbségek nagy többsége megtalálható;

2016. április 14., csütörtök

9. kifejezi aggodalmát az istenkáromlást büntető törvények további alkalmazása miatt Pakisztánban, és úgy véli, hogy ez még inkább forróvá teszi a vallási türelmetlenség légkörét; felszólítja ezért Pakisztán kormányát e törvények, illetve alkalmazásuk felülvizsgálatára; felhívja a hatóságokat, hogy valamennyi istenkáromlási ügyben gondoskodjanak a méltányos és gyors ítélekezésről; említést tesz különösen Asia Bibi ügyéről, és erőteljesen ösztönzi a Legfelsőbb Bíróságot, hogy a kérdésben hozzon ítéletet;
10. felszólítja a pakisztáni hatóságokat, hogy garantálják a bíróságok függetlenségét, a jogállamiságot és a bírósági eljárásokkal kapcsolatos nemzetközi normákkal összhangban a tisztességes eljárást; felszólítja továbbá a pakisztáni hatóságokat, hogy biztosítsanak megfelelő védelmet az istenkáromlási ügyekbe bevont valamennyi személy – különösen az ország jogászai – számára, és a vád alá vontakat, a tanúkat, családjaikat és közösségeiket – a felmentett, ám hazatérni nem tudó személyekkel együtt – védjék meg a tömeg erőszakos fellépéséitől; felhívja Pakisztán kormányát, hogy gondoskodjon arról, hogy a nemzetközi emberi jogi rendszerben biztosított jogorvoslati és más lehetőségek rendelkezésre álljanak a célzott erőszak és üldöztetés áldozatai számára;
11. emlékeztet arra, hogy továbbra is minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést; nagy aggodalommal állapítja meg, hogy Pakisztánban drámai mértékben megnövekedett a halálos ítéletek száma, köztük – rendkívül sajnálatos módon – a gyermekbűnözők ellen hozottaké is, és e büntetésfajta eltörlése céljából a halálbüntetés kérdésében újbóli moratóriumra szólít fel;
12. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus és a vallási szélsőségeség elleni küzdelemben nagy jelentőséggel bír az alapvető okok kezelése, így a szegénység elleni fellépés, a vallási tolerancia és a vallásszabadság biztosítása, valamint a gyermekek – különösen a lányok – oktatáshoz való jogának és biztonságos hozzáféréseinek garantálása;
13. felszólítja Pakisztán kormányát, hogy intézzen nyílt meghívást az ENSZ különleges előadóihoz – nevezetesen az emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadóhoz, a bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzésekkel foglalkozó különleges előadóhoz és a vallás és a meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges előadóhoz –, és minden módon támogassa a nemzeti emberi jogi bizottság munkáját;
14. felszólítja Pakisztán kormányát, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket a vallási kisebbségek nem biztonságos és konfliktusos körzetekben található oktatási intézményei, pihenő- és gyülekezőhelyei megfelelő védelmének biztosításához, továbbá csökkentse a lehető legkisebbre az emberi jogokat érintő sérelmek és visszaélések hasonló előfordulásainak kockázatát;
15. ösztönzi valamennyi regionális szereplőt arra, hogy jelentős mértékben javítsák a terrorizmus elleni együttműködésüket; újfent kijelenti, hogy nagyon fontos a terrorizmus leküzdése iránti feltétlen nemzetközi elkötelezettség, beleértve a terrorista hálózatok pénzbeli támogatása valamennyi formájának, valamint a szélsőségeséget és a terrorizmust tápláló ideológiai indoktrinációnak a felszámolását;
16. üdvözli, hogy Pakisztán ratifikálta a gyermekjogi egyezményt, és ugyancsak üdvözli a pakisztáni hatóságok által a gyermekjogok érdekében hozott intézkedéseket; felhívja Pakisztánt, hogy ratifikálja a gyermekjogi egyezményhez fűzött, a gyermekek fegyveres konfliktusba történő bevonásáról szóló fakultatív jegyzőkönyvet, valamint állítsa fel a gyermekjogokkal foglalkozó nemzeti bizottságot;
17. felhívja a Bizottságot, Federica Mogherini alelnököt/főképviselet, az Európai Külügyi Szolgálatot és a Tanácsot, hogy teljes mértékben kötelezzék el magukat a terrorizmus jelentette veszély elleni fellépésre, és a terrorizmus felszámolására irányuló erőfeszítéseik folytatása révén továbbra is támogassák a pakisztáni kormányt; felszólítja Federica Mogherini alelnököt/főképviselet, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet az említett kétoldalú erőfeszítések terén elért eredményekről;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, valamint Pakisztán kormányának és parlamentjének.